

[Valbak.]

Lad det være en kommentar til de tal, som hr. Albertsen for lidt siden gentog fra førstebehandlingen her i salen. Dette er de tal, som den faglige konsulent på dette område har givet fra sig til det sociale udvalg, og hr. Albertsen har, må jeg vel have lov at sige, ikke i folketingets socialudvalg forsøgt at anfægte dem og har heller ikke været fremme med sine egne tal.

Nu ser jeg vel, at ministeren ikke personlig drager nogen konklusion af dette her. Ministeren slutter svaret på spørgsmålet ved at sige, at dette spørgsmål har socialministeriet ikke taget stilling til, altså spørgsmålet om, hvorvidt man i fremtiden skal gå over til at velstandsregulere ud fra disponibelindkomstprincippet. Det har jeg noteret mig, men jeg noterer det som en indrømmelse, for ved første behandling her i salen sagde ministeren noget andet. Ministeren lagde dengang luft imellem sig og dette disponibelindkomstprincip, nu en anden stilling, og det betragter jeg som, skal vi sige et håb om sandhedserkendelse. Det er der også grund til. Jeg må gøre opmærksom på, at i dette år eksempelvis bliver der intet til de erhvervsaktive med hensyn til velstands-fremgang, efter at skatten er betalt.

I oktober 1971 stadfæstede den nuværende regering den tidligere regerings beregninger ved at føre dem ind i loven. Jeg må erkende en ting her. Vi var nogle, der begik en fejl dengang. Vi lod ikke regeringen skifte ham i fred. Der kom nogle hanegal, og de sendte honsene op på en rede for at lægge æg. Men inden æggene var af reden, kom så forvalteren af stedets økonomi, og han mente nu nok, der var andet, der trængte sig mere på. Se, her er vi just ved det, der ligger bag vores påvisning: pensionerne blev velstandsreguleret fuldt ud fair i 1971, dengang øvrige befolkningsgrupper fik deres indkomster reguleret gennem lønoverenskomsterne. Næste gang det normalt skal ske er i foråret 1973, og det bør det være for begge grupper. Men så var det altså, at inden forvalteren for økonomi fik sat træskoen, så galede hanen anden gang.

Jeg har allerede taget stilling til spørgsmålet: blev pensionisterne behandlet fair sidste forår? Og svaret var ja. Det næste spørgsmål, som så melder sig: kan vi på trods heraf gå videre nu? Svaret er nej. Og

hvorfor nu det? Der er tre grunde til det. Den første er økonomien, pengekasen er brugt flere år frem i tiden. For det andet: pensionisterne får inden sommerferien tilsagn om ud over almindelig pristalsforhøjelse fra dette år en forbedring på i alt omkring 300 mill. kr., fradrag, ægteparpensionen delt. Det får de tilsagn om. Og her er jeg ved en kommentar til dette punkt. Den 9. oktober sidste år var en mærkedag for de samvirkende Invalideorganisationer, da manifesterede de sig i Ålborghallen. Det var samme dag, denne regering blev sammensat og præsenteret for sine egne og godkendt, 3 dage før en regering trådte frem her i folketinget. Ved den lejlighed udtalte jeg i overværelse af den kommende arbejdsminister tre programpunkter, som skulle gennemføres i den næste regeringsperiode, og som vi i øvrigt var gået til valg på.

Det første var: pensionisternes disponible indkomster skal udvikles i takt med velstandsreguleringen. Det andet: vi må nedsætte fradragsprocenten på grund af indtægter for pensionister med pensionstillæg fra 60 til 30, og vi må nu også have løst problemet omkring ægteparpensionerne. Det var, hvad der blev sagt dengang, det var det, vi gik til valg på, og det er det, vi står ved i dag til punkt og prikke. Derfor ja til de 300 mill. kr., fradragsprocentens nedsættelse, ægteparpensionernes deling, men nej til det beregningsgrundlag, der ligger bag det forslag, der nu foreligger om yderligere ekstraordinært 300 mill. kr.s forhøjelse fra i år.

Må jeg lige repetere de to grunde til, at vi ikke kan gå videre nu, de to første. Det var økonomien, at vi allerede har givet tilsagn om de 300 mill. kr. til disse andre formål. Og så er der en grund til.

Jeg sagde før, at pensionisterne blev behandlet fair sidste år. Omvendt vil en forhøjelse nu være unfair over for de påtrængende opgaver, som derved lades i stikken, for vi kan nu engang ikke bruge pengene to gange. Vi havde et godt eksempel her i folketinget forleden dag. Da behandlede vi et forslag fra det radikale venstre om at få en undersøgelse sat i gang og en plan sat i værk for en forbedring af vores tandservice, sådan at den kunne komme på linje med anden socialmedicinsk service, for vi ved jo, at denne sektion af den socialmedicinske sektor er en overset sektion. Her er der i høj